

عرفی تعزیرات حکومتی:

سازمان تعزیرات حکومتی سازمانی است که رسیدگی به برخی از پرونده های تخلفات را در واحدهای دولتی و خصوصی به واسطه آن به قوه ی مجریه محول نموده اند . قانون تعزیرات حکومتی بهداشتی درمانی در اسفند ماه سال 1367 به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است .به استناد ماده11 قانون مذکور ، کمیسیونی مرکب از ریاست دانشگاه ، ریاست نظام پزشکی و نماینده ی مقام وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی تشکیل میگردد که بررسی و تشخیص وقوع یا عدم وقوع تخلف به عهده این کمیسیون میباشد ، کمیسیون مذکور در شهرستان ها با حضور مدیر شبکه بهداشت و درمان ، رئیس نظام پزشکی و نماینده مقام وزارت (پس از صدور حکم توسط ایشان) تشکیل میشود.کمیسیون ماده11 پس از بررسی پرونده و تشخیص وقوع تخلف مطابق و مستند به قانون تعزیرات حکومتی پرونده را جهت بررسی و صدور حکم به اداره تعزیرات حکومتی هر شهر یا شهرستان ارسال می نماید.

قانون تعزیرات حکومتی بهداشتی-درمانی**قانون تعزیرات حکومتی بهداشتی-درمانی**

اهم جرائم پزشکی که رسیدگی به آنها در صلاحیت سازمان نظام پزشکی و در صورت احراز تخلف به عده دادگاههای عمومی است:

- (1) انتشار آگهی تبلیغاتی به منظور گمراهی بیماران.
- (2) انتشار آگهی تبلیغاتی برخلاف اصول فنی و شئون پزشکی و عفت عمومی.
- (3) استفاده از عناوین مجعول و خلاف حقیقت روی تابلو و سرنسخه.
- (4) دادن وعده ی فریبنده به بیماران.
- (5) دخل و تصرف و تغییر در نسخه ی پزشک.
- (6) دخالت پزشکان خارجی در امور سیاسی.
- (7) شکایات مردم در زمینه قصور و سهل انگاری از پزشکان و صاحبان حرف پزشکی.
- (8) اداره موسسه پزشکی در غیاب مسئول فنی.
- (9) واگذاری اداره موسسه پزشکی به افراد فاقد صلاحیت.
- (10) تخلف از قانون طبابت اتباع بیگانه توسط پزشکان بیگانه.

اهم جرائم پزشکی که بر اساس ماده سه(3) اصلاحی قانون مربوط به مقررات پزشکی و داروئی و- مصوب 29/1/74 مجلس شورای اسلامی به عهده دادگاههای انقلاب اسلامی قرار گرفته است بشرح زیر می باشد:

- (1) تاسیس موسسات پزشکی بدون اخذ پروانه های قانونی.
- (2) اشتغال به امور پزشکی بدون اخذ پروانه قانونی کار.
- (3) واگذاری پروانه ی خود به غیر و نیز استفاده از پروانه ی دیگری.
- (4) دخالت در امور پزشکی.
- (5) خرید و فروش غیرمجاز دارو و ملزومات پزشکی.
- (6) خودداری از ارائه ی خدمات پزشکی.
- (7) واگذاری و اداره موسسه پزشکی به غیر بدون اخذ مجوز وزارت بهداشت و درمان.

بدیهی است جهت ارجاع پرونده های متشکله به مراجع قضائی لازم است با دفتر حقوقی دانشگاه قبلاً هماهنگیهای لازم بعمل آید./ج/13/7

خلاصه شرح وظایف کمیسیون ماده 11 تعزیرات حکومتی**خلاصه شرح وظایف کمیسیون ماده 11 تعزیرات حکومتی**

جرائم درمانی که مشمول قانون تعزیرات حکومتی بهداشت و درمان مصوب 23/12/67 مجمع تشخیص مصلحت نظام میشوند ، و در کمیسیون ماده11 بررسی میشوند، بشرح ذیل می باشد.

- (1) ایجاد موسسه پزشکی غیر مجاز توسط اشخاص فاقد صلاحیت(ماده1)
- (2) ایجاد موسسه پزشکی توسط افراد متخصص بدون اخذ پروانه (ماده2)
- (3) خودداری بیمارستانها از پذیرش و ارائه خدمات اولیه به بیماران اورژانس(ماده3)

- 4) ایجاد ویا ارائه خدمات مازاد بر نیاز به منظور سودجویی(ماده4)
- 5) دخل و تصرف در صورتحساب و دریافت اضافه از نرخهای مصوب (ماده4)
- 6) بکارگیری متخصصین و صاحبان حرف پزشکی و پیراپزشکی فاقد مجوز قانونی کار (ماده5)
- 7) اشتغال بکارصاحبان حرف پزشکی و پیراپزشکی فاقد مجوز قانونی کار(ماده6)
- 8) بکارگیری افراد فاقد صلاحیت حرفه ای در موسسات پزشکی (ماده7)
- 9) ترک موسسه پزشکی توسط مسئول فنی در ساعات مقرر(ماده8)
- 10) نپذیرفتن بیماران بیمه ای(ماده8)
- 11) عدم رعایت ضوابط بهداشت محیطی توسط مراکز بهداشتی درمانی(ماده39)

تذکر چند مورد پیرامون ردیف های یازده گانه فوق ضروری به نظر میرسد.

الف) هرجا کلمه متخصص بکار رفته است منظور، فرد صلاحیت دار حرفه ای میباشد و متخصص به معنای دارای مدرک تخصص دانشگاهی مورد نظر نمی باشد.

ب) درمورد ردیف هشتم موضوع ماده 7 قانون تعزیرات حکومتی فرد فاقد صلاحیت بکار گرفته شده به مراجع ذیصلاح قضائی(دادگاه انقلاب) معرفی می شود.

ج) درصورتی که اعمال خلاف مندرج درفوق سبب خسارات جانی ومالی شود مجازاتهای قانون تعزیرات مانع رسیدگی و پیگرد قانونی موسسه ویا افراد متخلف از طریق دیگر مراجع ذیصلاح قضائی نخواهد بود.

د) اعمالی از قبیل اشتغال به امور پزشکی بدون اخذ پروانه ، مداخله غیر مجاز در امور پزشکی، خودداری از ارائه خدمات پزشکی ، واگذاری اداره موسسه پزشکی به غیربدون اخذ مجوز از وزارت متبوع ، مطابق ماده سه اصلاحی قانون مربوط به مقرارت پزشکی، داروئی و مصوب 24/1/74 مجلس شورای اسلامی جرم بوده و که تبصره 6 ماده فوق الاشاره رسیدگی به این جرائم را به دادگاه انقلاب احاله نموده است.

ذ) با توجه به اینکه جرائم مذکور درقانون تعزیرات حکومتی بهداشت و درمان از جرائم عمومی محسوب می شود اگر چه شروع به رسیدگی آن ممکن است براساس شکایت شاکی باشد ولی توقف رسیدگی و منع پیگیری با رضایت شاکی اعمال نمی شو